Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Konow, August FRA: Anker, Carsten Tank (1814-08-24)

Citation: Anker, Carsten Tank: ”BREV TIL: Konow, August FRA: Anker, Carsten Tank (1814-08-24)”, i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 497. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000138.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

36.

Londond. 24. Aug. 1814.

Til

Hr. Konsul A. Konow, Bergen.

Jeg har at takke allerhøistærede Ven for trende Breve, men ikke af den Dato, som De havde den Grodhed at opgive. Det første er af 18. Juni, skrevet ombord, da Lodsen forlod Dem, det andet af 13. Juli og det sidste af 20. f. M.; altsaa de af 11. og 15. f. M. er ikke fremkomne.

Det glæder mig, at De kom lykkelig hjem, men hvor inderlig havde jeg ikke ønsket, at De forinden kunde have faaet Tid til at afse og tale med vor fortræffelige Konge. Jeg har Breve fra Hs. Majestæt ligetil d. 24. f. M. og fra vor Ven Statsraad Aal af 5. d. M., skrevet fra Christianssand, hvor han tilligemed de øvrige Deputerede var landet Dagen forud.

Hvad der har tildraget sig i Norge, efterat Fredsunderhandlingerne er blevne afbrudte, kjender jeg altsaa ikke fra andre Kilder end de her udgivende offentlige Tidninger, der indeholder pompøse Beskrivelser over de svenske Vaabens Fremgang!

s. 498Efter disse skal Fredriksstacl være erobret og General Essen trængt ind over Grænsen nordenfor Fredrikshalds Fsestning ved Tistedalen med 20 000 Mand og forenet sig med Bernadottes Arme, som var gaaet indover Svinesund og skal befinde sig paa den sydvestre Side af Fredrikshald. Formodentlig er nu Fiendens Plan, saafremt alt Forestaaende er Sandhed, at efterlade et Korps til Fredriksstens Beleiring og med sin hele øvrige Styrke at trænge frem til Christiania.

Striden vil natnrligvis blive alvorlig, thi jeg tvivler ikke paa, at jo Modstanden vil blive proportioneret til Angrebet.

Dersom jeg ikke tydelig saa, at de svenske Bulletiner er Kopier og Efterabere af Bonapartes, følgelig ikke at stole paa, vilde jeg være trøstesløs; men jeg har Tillid til vore Landsmænds Kjækhed og Energi. Jeg stoler paa, at vi ikke er saa svage og uerfarne ikke at være belavede paa Modgang, skjønt vi har det faste Haab og den religiøse Tillid til Gruds Forsyn, at vi til Slutning vil opnaa Seir for vor gode Sag.

Gud styrke vor elskede Konge, gid han uafbrudt vil byggepaa Nordmændenes Troskab og Tapperhed, og at Fiendens Seirvindinger i Begyndelsen ikke bevæger ham til at opgive Striden. Det er begribeligt, at Fienden anvender straks alle sine Kræfter for at forbløffe os, og at der følgelig vil indtræffe brilliante Tildragelser, som han vil benytte med en tilsyneladende Ædelmodighed, paa det vi kunde være baade skræmte og lokkede. Men skulde Nordmanden ikke besidde Standhaftighed til at holde nd, da fortjener han sin Skjælme. Saa har vi skrevet, pralet og sjnnget om den Frihed, om [den] Uafhængighed, som ei mere er værd at besidde, fordi vi ikke vil vove det yderste for at opnaa samme.

Alt det ubehagelige, jeg hidtil har igjennemgaaet paa dette Sted, er intet mod min nuværende Stilling. Jeg fortæres med de mest nedslaaende Efterretninger og med satiriske Bemerkninger, som i en tiltagende Grad gjøres derover, uden at turde eller kunne modsige noget. Kun beder jeg enhver om at ndsætte deres Domme, indtil sandfærdige Beretninger indløber, og disse har jeg den Krænkelse ikke at kunne vente uden meget sildigt.

s. 499At Ponte-Corvo faar nogen Understøtning af de Allierede har jeg mange Grunde til at tvivle om. Dette er vel meget,. men ikke nok. Min Længsel efter at komme hjem og dele personligen mine Landsmænds haarde Skjæbne kan jeg ikke beskrive. Den fortærer mig. Imidlertid skal intet stanse eller formindske min Virksomhed. Antag min bedste Hilsen og glem mig ikke til den værdige Olding, Biskop Bruun, ei heller til Deres Medkolleger, som jeg havde den Lykke at gjøre Bekjendtskab med i Christiania.

Gud være hos Dem!

C. Anker.